

GRONINGER

COURANT.

Vrijdag

den 1 Maart.

NOTIFICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen, ontvangen hebbende eene missive van den Heer Gouverneur dezer Provincie, van den 21 dezer, no. 4, brengen bij deze ter kennis der Ingezetenen, dat het Departement voor de Marine den Heer J. A. ZOUTMAN, Luitenant ter Zee, 1ste klasse, Kommandant van de Brik *de Gier*, in de haven van Delfzijl, gemagtigd heeft tot het aanwerven van Manschappen voor Zijner Majesteits Zeedienst, en dat diegenen, welke genegen mogten zijn een dergelijk engagement aan te gaan, zich te dien einde bij den Heer Kommandant van de Brik *de Gier* te Delfzijl kunnen vervoegen, zijnde de voorwaarden, waarop de gemelde werving van manschappen zal plaats hebben, ter dezer Stads Secretarij ter lezing voorgelegd, alwaar de belanghebbenden zich te dien einde kunnen vervoegen.

Gedaan in het Raadhuis te Groningen, den 28 Februarij 1833.

Burgemeester en Wethouders.

Bij afwezigheid van den Burgemeester,

De Wethouder: H. TRIP.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen zijn voornemens, ten overstaan van derzelver Geconmitteerde, op Dingsdag, den 12 Maart 1833, des voormiddags te elf uren, in een der Vertrekken in het Raadhuis dezer Stad, publiek, aan de minstaannemenden uit te besteden:

- 1) Het Maken van 3 nieuwe Zeilen op een Lemmerder Veerschip.
- 2) Het Wieden der Markten, Pleinen, Straten, enz. in deze Stad of derzelver Tafel, voor de jaren 1833, 1834 en 1835.
- 3) Het Schoonmaken en Schoonhouden van het Wandelpad op den kapitalen Wal, voor de jaren 1833 en 1834; en
- 4) Wegens het Schoonmaken en Schoonhouden van den Bekleedings-muur der Fausse Braye en overige Muurwerken, behorende aan de Vestingwerken, mitgeaders het Ruiden en Schoonhouden der Stads Grachten, voor de jaren 1833 en 1834. Waarvan de Conditiën van heden af ter Stads Secretarij ter lezing liggen.

GRONINGEN den 28 Februarij 1833.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

Door deze wordt ter kennis gebracht van Johanna Bernard, laatst weduwe van Hendrik Aarts, gewezen militair, en van L. van Sijdenborg, weduwe van A. Wagmans van Loenen, dat voor haar ter Stads Secretarij alhier belangrijke papieren voorhanden zijn.

TURKIJE.

KONSTANTINOPEL den 1 Februarij.

Onze verwachtingen, den vrede spoedig te zien sluiten, zijn voorbij. Ibrahim-pacha heeft het kamp van Koniah verlaten en maakt eene beweging op Brussa aan. Hij heeft de diplomatische onderhandelingen afgebroken en de tegenvoorstellen verworpen, welke hem de Fransche gezant op zijn vrede's ontwerp toegezonden had. Hij eischt, dat zijne voorgestelde voorwaarden zonder eenige wijziging worden aangenomen. Hiertoe schijnt de Sultan niet genegen te zijn. Nadat hij zich van de goede gezindheden van Engeland en Frankrijk heeft overtuigd en den generaal Murawiew in Alexandrië weet te zijn, houdt hij zijnen toestand voor minder hachelijk, dan dezelve in het eerste oogenblik na des groot-viziers nederlaag had geschenen. Moge hij zich niet bedriegen! In de hoofdstad is nog wel de volksgezindheid, hem tamelijk goed, doch in Klein-Azië over het algemeen meer voor de Arabieren gematigd gestemd. Ibrahim-pacha weet den ouden Janitzarengeest weder op te wekken en zich bij het volk bemind te maken; hij belooft aan hetzelfde gouden bergen, en laat het bij de meervermogens ook aan geschenken-omkoopingen niet ontbreken. Hij beweert zijne lastbevelen te volgen te hebben, en wil niet eerder het zwaard laten rusten, vóór de door zijnen vader bedongene voorwaarden, tot welker verkrijging hij was afgevaardigd, door de Porte zouden zijn ingewilligd geworden. Deze voorwaarden zijn slechts in eenen algemeenen zin bekend; ook weet men niet met juistheid, in hoe verre de Porte dezelve voor aanneembaar houdt. Zeer onlangs geloofde de men reeds, dat zij blindelings waren ondertekend, wat thans anders blijkt. Wij leven hier daarom in eene angstige spanning. Een ieder zegt wel tot zich zeiven, dat voor de hoofdstad niets te vrezen is; dat Ibrahim-pacha tegen haar geen aanval zal ondernemen, en dat in het uiterste geval eene Russische vloet met spoed van Sebastopol zoude komen opdagen, om haar te beschermen. Maar ditzelfde zeide men ook terstond na den slag bij Koniah, toen men Ibrahim magt aldaar voor zeer verzwakt uitgaaf, en zijnen ondergang, hij verder opwaarts rukken, profeteerde. Thans laat men hem ongestoord handelen, zonder ook slechts enigermate op verdedigingsmiddelen acht te slaan. De Porte, voor wie eenmaal Europa sidderde, is waarlijk diep gezonken; zelve vermag zij niet zich meer te redden. Wee, echter, het land, dat tot deszelfs behoud de bescherming van vreemden moet inroepen! Met welk eene verachting blikte vroeger de Turk op den Arabier neder, en thans sidderd hij op diens naam. — Zoo geheel staatkundig zoude het intusschen in Ibrahim wel niet zijn, indien hij de zaken tot het uiterste op te drijven zocht; want, voor het Europeesche evenwigt moet de Porte, althans bij name, in stand gehouden worden, en zijn vader zoude het hem weinig dank weten, indien hij hem van de zijde der groote Europeesche Zeemogendheden eene ernstige demonstratie herokkende. Zijn halstarrige zin veroorzaakte reeds den ondergang der Egyptische vloet bij Navarino, alwaar hij nog geene krijgstrofeën te vertoonen had; hoe verre zal hij dan wel thans niet gaan, nu hij, in de herinnering der jongste gevechten, zich voor onoverwinnelijk houdt.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT den 22 Februarij.

De rust is te Jena nog niet hersteld. Aan de overheid werd een tweegevecht aangegeven, hetwelk in de omstreken van Jena had plaats gehad, en waarbij een der kampscheers zwaar gewond was. Er werd een officier met een detachement troepen naar de plaats gezonden, ten einde degenen, die er deel aan hadden, in hechtenis te nemen. Niemand meer vindende, gingen zij eenige studenten ophalen, die in eene kroeg hier zaten te drinken, en bragten ze naar de wacht te Jena; die door een sonderling toeval verplaatst was in het gebouw, waar de geregtshoven gehouden worden. Deze arrestatie was nauwelijks bekend, of verscheidene studenten verzamelden zich, begaven zich naar gemeld gebouw, en eischten de loslating der gevangenen, hetgene men hun eindelijk toestond, om grotere ongelukken voor te komen. Zij gingen heen en voerden hunne makkers in zegepraal mede. Alles was tot de orde wedergekeerd, toen den 14den een student met eenen soldaat twist kreeg. Deze trekt zijne sabel en brengt hem aan het hoofd eene wonde toe van drie duimen diep. De student komt geheel bebloed bij zijne makkers; de jonge lieden, in gramschap ontstoken, doorloopen dadelijk de straten en roepen de studenten uit. Zij gaan ten getalle van 2 of 300 naar de wacht. De aldaar zich bevindende troepen ontvingen hen met de bajonet. Van weerskanten werden er gekwetst. Grotere ongelukken werden verhoed, dank zij der tegenwoordigheid van geest van den prorektor Baumgarten Crusius, die met den geheimraad Schmidt kwam toesnellen en zich tusschen de soldaten en studenten wierp. Het gelukte hem de laatsten te bedaren en hij verzocht den majoor, de troepen te willen terug trekken, hetwelk dan ook plaats had. De studenten zijn vervolgens zingende heengegaan, denken waarschijnlijk eene overwinning behaald te hebben.

De gansche studerende jeugd heeft sedert tweemaal vergadering gehouden, eens buiten de stad, zoodat de burgers meenden, dat zij voor goed heengingen, en eens op de Eichplatz. Wij weten niet, wat zij verhandeld hebben, en wat er den uitslag van is geweest. Maar wij weten, dat zij eene deputatie naar den senaatgezonden hebben, ten einde om het vertrek der troepen te verzoeken, waaraan echter geen gehoor gegeven is. De raad van het provinciale bestuur te Weimar is met eene onbevredigende magt naar Jena gezonden.

GROOT-BRITTANJE.

LONDEN den 10 Februarij.

Er zijn tijdingen van Oporto, tot den 20 dezer maand, doch zij behelzen niets van belang. Sedert den 24 Jan. hebben er geene gevechten plaats gehad en naar allen schijn werd de toestand van don Pedro van dag tot dag hachelijker. De hooge prijs en slechte hoedanigheid der levensmiddelen, gepaard met het niet betalen der soldij,

veroorzaaken veel misnoegen onder zijne benden, en de Engelschen begonnen meer en meer te deserteren. De voornaamste hoop van don Pedro scheen op eene tusschenkomst van den kant van Frankrijk te rusten.

Van den 23sten. Gisteren is bij de Lords de voorgedragene wet tot demping der kersche onlusten ten derden maal gelezen en doorgegaan. Lord Teynham alleen heeft zich bij deze gelegenheid daartegen verklaard, omdat hij begreep, dat de maatregelen, die het ontwerp bevat, niet geschikt waren, om rust en vrede in Ierland te herstellen en het geheele plan beschouwde als den voorbode van den val van het Britsche Rijk.

Vervolgens heeft de tweede voorlezing plaats gehad van eene wet, strekkende, om in Ierland eene meer onpartijdige bedeling van het regt te verzekeren in sommige gevallen, door de partijen in andere plaatsen dan die, waar de misdaden gepleegd zijn, te doen te regt stellen.

De wet tot demping der onlusten is bij het Huis der Gemeenten ingekomen. De minister van den Exchequer heeft, in plaats van, zoo als gewoonlijk geschiedt, de eerste voorlezing daarvan te vragen, voorgesteld, dat zij gedrukt zou worden, en aangekondigd, dat hij eerst Woensdag de motie tot de eerste lezing zou doen. De heeren Hume en O'Connell toonden eenigen twijfel, of, zoo deze wet aangenomen was, de andere beloofde middelen tot verligting van den toestand van Ierland wel in het werk gesteld zouden worden; vooral de laatste zeide, niets goeds voor dat land van het Hoogerhuis te kunnen verwachten. Hierop werd door de ministers geantwoord, dat de wet op de hervorming der kerk op het laatst der volgende week zou voorgedragen worden en dat, zoo beide wetten niet doorgingen, de ministers zich zouden aanmerken als het vertrouwen van het Parlement niet te bezitten en hunne posten zouden nederleggen.

Het jaargeld, dat Prins Leopold nog trekt, is in het Huis der Gemeenten ter sprake gekomen. De heer Hall heeft gevraagd naar eene opgave van de sommen, die in 's lands schatkist betaald waren uit dat jaargeld, na den 18 Julij 1831, toen genoemde Prins verklaard had, het overschot van dat inkomen, na het voldoen van eenige schulden en na afrek van het noodige, om zijn huis te Claremont in orde te houden, in de publieke schatkist te doen storten. Het schijnt, dat die schatkist tot nog toe daarvan geen penning heeft getrokken; doch de minister van financiën heeft dit opgehelderd met te verzekeren, dat de schulden van den Prins, die evenwel zeer stil geleefd en 's jaarijks 50,000 ponden st. genoten had, grooter waren, dan men wel had berekend en nog niet hadden afbetaald kunnen worden. Dit heeft den heer Hall bevoegen een verder gevolg aan zijne motie te geven.

Het jongste stormachtige weder heeft, zoo wij uit de dezen ochtend bij Lloyds ingekomene berichten vernemen, groote schade aan de schepen toegebracht. De oudste leden van deze instelling verklaren, dat, voor zoo verre zij zich herinneren, de aantekeningsboeken van Vrijdag ochtend het grootste voorbeeld van zeeschade opleverden, naardien er zesentwintig gevallen van verongelukking en schade zijn opgegeven en geen enkel arrivement.

De *l'erald* zegt het volgende: Wij zijn onderrigt, dat de Russische en Pruisische gezanten, die uit de conferentie waren terug getreden ten tijde toen de dwangmaatregelen tegen Holland in werking werden gesteld, thans hun voo nemen hebben te kennen gegeven, om zich weder bij de Conferentie te voegen; aan deze omstandigheid wordt gezegd, dat de levendigheid is toe te schrijven, welke in de laatste tijden in de diplomatieke betrekkingen is opgemerkt.

FRANKRIJK.

PARIJS den 21 Februarij.

Volgens eene dezer dagen door den minister van oorlog aan den Koning gedane opgave, was het Fransche leger op den 1 Januarij 1. sterk 421,491 man en 82,057 paarden. Het materieel bestond uit 834 stukken veldgeschut, verdeeld in 139 batterijen, en geheel volgens het nieuwe model ingerigt. De nationale garden hadden 625 stukken geschut, die terstond te velde konden gebracht worden. Het belegerings-geschut was verdeeld in vijf parken, elk van 100 stukken.

De heer de Chateaubriand staat voor het hof van assises te regt gesteld te worden, wegens een door hem uitgegeven geschrift over de gevangenschap der hertogin van Berry. Dit geschrift heeft hem vijftig duizend franken opgebracht. Zijne verdediging voor het hof van assises, zegt een der dagbladen, zal hij wel laten drukken, en zal hem dan waarschijnlijk nog eens vijftig duizend franken opbrengen.

De *Gazette de France* heeft dezer dagen een brief medegedeeld, welken de veroordeelde minister de Polignac uit zijne gevangenis op het kasteel van Ham geschreven heeft, en die dienen moet, om eenige omstandigheden der Julij-dagen van 1830 op te helderen. Men leest in dien brief, dat de maarschalk Marmont nog op den 28 Julij aan de ministers van Karel X de stellige verzekering gaf, dat hij zich gedurende drie weken of eene maand zou staande houden in de militaire positie, welke hij in Parijs bezet had. En evenwel werd de hoofdstad's anderen daags ochtends ontruimd. De ware reden van dezen overhaasten terugtocht is mij nog onbekend, zegt de heer de Polignac.

De generaal Lafayette heeft in de Kamer der Afgevaardigden weder eene redevoering gedaan, ten behoeve der uitbreiding der revolutie. Het stelsel van non-interventie, onder het ministerie Lafitte opgebouwd, scheen hem daartoe uitmuntend geschikt, en hij gaf zijn leedwezen te kennen, dat men hetzelfde zoo spoedig had laten varen. Dit stelsel zou, gelijk men weet, daarin bestaan hebben, dat, in geval van opstand in eenig land, geene Mogendheid zou hebben mogen tusschen beiden komen, om de bestaande regering staande te houden; terwijl Frankrijk overal gewapend zou hebben mogen tusschen beiden treden, waar de zaken niet dien gang hebben, welke hetzelfde verlangt, zoo als uit de expeditiën naar Ancona en België gebleken is, waaraan de generaal Lafayette en zijne vrienden volkomen hunne goedkeuring gegeven hebben.

Van den 23sten. De gezanten van Pruisen en Oostenrijk zijn niet voldaan geweest over de wending, welke de redewisselingen over het budget van buitenland-sche zaken, betreffende de Antwerpsche expeditie, genomen hebben. Zij hebben gisteren avond eene nota aan den heer de Broglie gezonden, om zich te beklagen over de door het ministerie gegevene explicatiën, er bijvoegende, dat, indien niet Pruisen en Oostenrijk gewapenderhand waren tusschen beiden gekomen, zulks geenszins was uit eenig gevoel van vrees voor Frankrijk, maar enkel uit de zucht, om in Europa den vrede te behouden, en het beginsel van non-interventie te handhaven. Uit hoofde dier nota schijnt de heer de Broglie de nieuwe explicatiën te duchten, welke hij ongetwijfeld, gedurende den geheelen loop der beraadslagingen over de zaken van zijn ministerie, genoodzaakt zal zijn te geven.

De tijdingen, welke wij heden van Lyon ontvangen, melden, dat onder de werklieden nieuwe verschijnselen van gemoederengisting zich openbaren. Talrijke samenrottingen hebben reeds onder hen plaats gehad, en het opzet, waarvoor de ontevreden openlijk schijnen uit te komen, is, dat zij allen arbeid zullen weigeren, tot dat men hun eene vermeerdering van loon zal hebben toegestaan.

In den *Courrier du Midi*, van den 13 Febr., leest men:

In den nacht van den 4 op den 5 dezer werd aan zekeren Helden, in de gemeente van Lagorce, in Ardèche, een charivari gegeven, (eene muziek op ketels en potten,) terwijl hij met zijne dienstmeid bruijloft hield. Helden, hierover vergramd, nam zijn geweer en schoot onder de menigte, waarvan hij er drie doodschoot en een vierden dodelijk wondde.

Van den 24sten. De Oostenrijksche en Pruisische ministers hebben heden morgen eene conferentie gehad met den minister van buitenlandsche zaken. De Belgische kwestie schijnt veel onzeker op te leveren en tot onverwachte gebeurtenissen aanleiding te kunnen geven; men zegt algemeen, dat eene verdeling van België het eenige middel is, om een einde aan al de zwarigheden te maken.

Heden namiddag verhaalde men elkander, dat het Gouvernement per telegraaf had vernomen, dat de gemoederengisting, die te Lyon sedert eenige dagen heerschte, schromelijke gevolgen had gehad. Men heeft deze tijding niet kunnen waarmaken, doch reizigers, die Woensdag avond Lyon verlaten hebben, verzekeren, dat de gesteltenis der gemoederen, op het oogenblik van hun vertrek, den levendigsten angst inboezemde.

P. S. Vier Uren. Zoo op het oogenblik verzekert men mij, dat het bezigen der militaire wapenmagt Donderdag te Lyon is bevolen geworden.

Van den 25sten. De Kamer der Gedeputeerden heeft in hare Zitting van gisteren besloten, een voorstel van den heer Portalis in aanmerking te nemen, ten oogenblik

hebbende, het burgerlijk huwelijk der priesters te wettigen. Eene eerste poging tot het doen in overweging nemen van dit voorstel had, met opzigt tot haren uitslag, twijfelachtig geschenen. Dit voorstel heeft aanleiding gegeven tot zeer warme redewisselingen, aan welke de heeren *Gaëtan de la Rochefaucoult*, *L'Herbette*, *Jaubert*, *Dupin* en *Berryer* hebben deel genomen.

BELGIE.

GENT den 25 Februarij.

Omstreeks het begin dezer maand kwam het vrijbuiterskorps van den majoor *Capiaumont* te Termonde, en werd bij de burgers gehuisvest; ettelijke dagen later moeten de soldaten gekazerneerd worden, doch de majoor, onderrigt dat er van hunnen kant zal worden tegenstand geboden, gaat te Brussel zijne bezorgheid deswege aan den minister voorstellen: deze antwoordt hem, dat hij er van afzien moet zijn volk te kommanderen, indien hij de krijgstuicht er niet bij weet te handhaven. De majoor komt te Termonde terug, doet zijne soldaten uitrukken, en geleidt hen naar de kazerne; aan de deur gekomen en het bevel, om er binnen te rukken, verachtende, vervolgt de troep zijnen weg, toen de majoor, zich aan het hoofd der kolom werpende, twee der manschappen van het eerste peloton, die hem toeschijnen de voornaamste belhamels te zijn, aangrijpt. Een hunner wil hem met de bajonet te lijf, doch de majoor weert den stoot af en steekt den soldaat zijne sabel door de ribben; de overigen verzetten zich insgelijks, maar worden ook door den majoor neergesabeld, die, met twee pistolen gewapend en door zijne officieren bijgestaan, den troep vlugtend voor zich uit doet stuiven, en denzelven in de kazernen jaagt, alwaar de hoofden dezer muiterij vervolgens in arrest zijn genomen. (*Messageur de Gand.*)

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 24 Februarij.

Eerstdaags zal alhier de verloting plaats hebben der vrouwelijke handwerken en andere voorwerpen, welke onder het toezigt van H. K. K. H. de Prinses van Oranje bijeengebragt zijn, en waarvan de opbrengst strekken zal tot ondersteuning van de weduwen en weezen der gesneuvelde op de citadel van Antwerpen en de vloot. Deze handwerken zijn zeer tahrijk en munten uit door fraaiheid en keurige bearbeiding. Onder dezelven merkt men op die, welke door H. M. de Koningin, door H. K. K. H. de Prinses van Oranje, door H. K. H. Prinses Frederik der Nederlanden, door H. K. H. Prinses Marianne en door H. D. H. de Prinses van Saksen-Weimar zijn vervaardigd, terwijl vele andere voorwerpen even zeer de aandacht tot zich trekken. De bereidwilligheid, waarmede de bijdragen tot deze loterij zijn bijeengebragt, en de ijver, om aan dezelve deel te nemen, strekken op nieuw tot bewijs van de hooge belangstelling, welke voortdurend in het lot onzer dappere verdedigers gesteld wordt.

(*Partik. corresp.*) Vrijdag en Zaterdag, den 22 en 23 dezer, heeft voor het hof van assises alhier gediend de zaak van vrouw van *Balen*, oud 45 jaren, woonachtig te Gorinchem, zijnde beschuldigd van door middel van vitriool-olie haar kleinkind vergiftigd te hebben, hetwelk bij zekere vrouw *Geven*, in dezelfde stad, tegen één gulden 's weels, was besteed. Tot gisteren middag hebben de debatten, waarin elf getuigen zijn gehoord, het hof bezig gehouden. Het publiek ministerie (de heer *Junius van Hemert*) eischte tegen de beschuldigde den dood. De heer *Levisson* trad als verdediger op en hield een uitgebreid pleidooi, dat door het publiek met veel oplettenheid werd aangehoord. Het publiek ministerie repliceerde en bleef bij den eisch persisteren. De verdediger dupliceerde en lichtte eenige omstandigheden nader toe. Daarop begaf zich het hof in deliberatie, waarvan de uitslag was, dat de beschuldigde veroordeeld werd tot de straf des doods. De heer president, mr. *C. Carbassius*, hield, na het uitspreken van het doodvonnis, eene aanspraak, die zoowel op de veroordeelde, als op de tahrijke toehoorders een diepen indruk maakte.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Dingsdag, den 26 Februarij.

Is ontvangen eene missive van den heer van *Dam van Isselt*, die door voortdurende ongesteldheid verhinderd wordt, de zittingen der Kamer bij te wonen.

Zijn ingekomen twee verzoekschriften. Bij het eene, van eigenaren van pakhuizen te Amsterdam, worden bedenkingen ingebragt tegen het ontwerp van wet op het personeel; bij het andere, uit Leiden, wordt vrijdom van den accijns op den turf verzoekt. Beide stukken zullen aan de commissie worden gezonden.

Aan de Kamer wordt hulde gedaan, namens burgemeester en wethouders van de stad Leiden, van de algemeene rekening, omtrent de ontvangsten en uitgaven bij de ramp, die hunne stad in 1807 getroffen heeft, en door den heer de *Jonge*, rijks archivarius, van deszelfs werk, getiteld: *Geschiedenis van het Nederlandsche Zeezeven*. — Beide werken zullen in de boekery der Kamer worden geplaatst.

De commissie tot de verzoekschriften doet verslag:

1) Bij monde van den heer *Frets*, op een verzoekschrift van fabrikanten te Enschedé, in 1832 ingediend, waarbij de aanneming van het destijds anhangige ontwerp van wet, tot belasting van de buitenlandsche produkten, wordt aangedrongen. De rekestranten meenen, onder anderen, dat een regt van 10 pCt. op den invoer van vreemde manufakturen niet te hoog is, en hunne fabrieken in staat zou stellen, om met de vreemde te kunnen wedijveren. Aan 50,000 menschen zou daardoor, zeggen zij, een redelijk bestaan worden verschaft, hetgene, naar zij meenen, wel zal opwegen tegen eenige handelaars en commissionairs van Rotterdam of elders, die de Engelsche en andere vreemde manufakturen ter markt brengen. Ook het belang der schatkist vorderde, naar hun inzien, eene zoodanige bescherming van inlandsche fabrieken, daar er door de nieuwe wet geene sluikerij meer zoude plaats hebben, maar aanzienlijke sommen in 's lands schatkist zouden worden gestort. De commissie, hoe zeer overwegende, dat het ontwerp, ten welks voordeele de petitionarissen opkomen, niet meer aanhangig is, en, zonder het doen van een voorstel, niet meer beschouwd kan worden als een punt der beraadslagingen van de Kamer uitmakende, meende echter het ter griffie nederleggen van het stuk te moeten voorstellen, daar ook nopens de andere verzoekschriften, over hetzelfde onderwerp in de vorige zitting aangeboden, hetzelfde besluit was genomen.

De Kamer vereenigt zich met dit voorstel, en besluit bovendien, op verzoek van den heer van *Sijtzama*, die het rapport, vooral tot het tegengaan der sluikerij, belangrijk achtte, tot het doen drukken en ronddeelen van het verslag.

2) Bij monde van den heer *Quintus*, op twee petitiën, als: de eene van 14 molenaars op het eiland Walcheren, die bedenkingen inhoudt op het ontwerp van wet op het gemaal, en de andere van *Frans Dubée*, winkelier te Tholen, prov. Zeeland, zijne bezwaren voordragende tegen de voordragt van wet op het personeel. Beide stukken zullen ter griffie worden nedergelegd.

De voorzitter verzoekt de voorzitters der verschillende afdeelingen, morgen hunne sectiën wel te willen bijeen roepen, om te onderzoeken de ontwerpen van wet, houdende wijzigingen in het derde boek van het burgerlijk wetboek. Hij bepaalt voorts de beraadslagingen over de ontwerpen, uitmakende de veranderingen in het tweede boek, op aanstaanden Vrijdag, 's morgens te elf uren.

De zitting is daarna gescheiden.

AMSTERDAM den 25 Februarij.

(*Partik. corresp. uit 's Gravenhage.*) Heden waren hier geruchten van verschillende aard in omloop, aangaande den gang onzer staatkundige aangelegenheden. Men verzekert stellig, dat de baron van *Zuylen van Nijvelt*, als buitengewoon gevolmagtigde bij de Londensche Conferentie, is terug geroepen en door Zijne Majesteit benoemd tot minister van Staat; dat voorts de heer *Dedel*, laatstelijk gezant te Madrid, zeer spoedig van hier vertrekt, om den heer van *Zuylen van Nijvelt* te vervangen. Of zulks eenigen invloed zoude hebben op het door ons Kabinet gevolgd stelsel, hoorde men niet zeggen, doch men sprak van mededeelingen, die aanstaanden Donderdag aan de Vergadering der Staten-Generaal zouden worden gedaan en onderstelde, dat daaruit dienaangaande het een en ander zoude blijken.

Van denzelfden Correspondent te 's Gravenhage, die ons in staat stelde, om het eerst melding te doen van het bestaan en den hoofdzakelijken inhoud der nota, dd. 14 dezer, van *Palmerston* en *Talleyrand*, geeft ons nu weder de gelegenheid, aan onze lezers vooreerst de Annexen A, B en C tot die nota mede te deelen; en welke mededeeling morgen door die der overige Annexen zal worden gevolgd.

ANNEXE A.

Nota van den heer baron van *Zuylen van Nijvelt*, dd. 31 Januarij 1833.

De ondergeteekende, de eer gehad hebbende, gisteren, onder den naam van proces-verbaal, te ontvangen eene mededeeling van HH. EE. prins *Talleyrand* en graaf *Palmerston*, dd. 30 Jan. ll., haast zich HH. EE. te verwittigen, dat dit stuk onverwijld naar 's Hage zal worden opgezonden.

Zonder het antwoord te willen vooruitloopen, voor welke zijne Regering hetzelfde zoude kunnen vatbaar achten, grijpt de ondergeteekende volvaardig deze gelegenheid aan, om aan HH. EE. het berigt te herhalen, dat, overeenkomstig de nota van zijn Kabinet, dd. 9 Januarij jl., slaande op den gelijktijdigen stap der Hoven van Frankrijk en Groot-Brittanje, dd. 2 dier zelfde maand, hij gemagtigd is, over de conventie, van welke het ontwerp die nota vergezelde, te onderhandelen en dezelve te onderteekenen; omvattende dezelve aangelegenheden, die de levendigste behartigende zorgen der respectieve Hoven alleziens verdienen.

Dienvolgens is hij ter ieder uur gereed te voldoen aan de uitmoedigingen, welke HH. EE. in gevolge de tegenwoordige verklaring mogten goedvinden hem te doen toekomen. Hij heeft de eerant.

Londen den 31 Januarij 1833. H. VAN ZUYLEN VAN NIEVELT

ANNEXE B.

Ontwerp van Conventie tusschen Holland ter eenre en Frankrijk en Groot-Brittanje ter andere zijde, den heer van *Zuylen* aangeboden den 1 Februarij 1833.

Art. 1. Z. M. de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg verbindt zich, zijne troepen uit de fortin Lillo en Liefkenshoek te nemen, die ontruimd en aan de Belgische troepen zullen overgegeven zijn, binnen het tijdsbestek van tien dagen na de ratificatie der tegenwoordige conventie.

Art. 2. Z. M. de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg verbindt zich, onmiddellijk na de ratificatie der tegenwoordige conventie, aan den handel de vaart op de Maas en op hare vertakkingen open te stellen; en tot dat te dezen aanzien een definitief reglement zal zijn vastgesteld, zal de vaart op deze rivier onderworpen zijn aan de beschikkingen der, voor hetgene betreft de vaart op den Rijn, den 31 Maart 1831 te Meitz geslotene conventie, en voor zoo verre die beschikkingen op de voorgezegde rivier zullen kunnen worden toegepast.

Art. 3. Tot op het sluiten van een definitief traktaat tusschen Holland en België, zal de Scheldevaart vrij en zonder eenige stremming blijven, zoo als dezelve geweest is sedert den 20 Januarij 1831, overeenkomstig de door Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, aan de vijf Mogendheden den 25 Februarij 1831 gedane verklaring.

Art. 4. HH. M. M. de Koning der Franschen en de Koning van het Vereenigd Rijk van Groot-Brittanje en Ierland verbinden zich, op insgelijks, terstond na het ratificeren der tegenwoordige conventie, het door de Belgische troepen ontruimen van Venloo en het Hollandsch gedeelte van Limburg en van het Duitse gedeelte van Luxemburg te verkrijgen, zoodanig als die distrikten zijn omschreven geworden door het traktaat, in dato 15 November 1831, tusschen de vijf Mogendheden en België gesloten, en om aan de gezagvoerders van den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg de bovenvermelde plaatsen, steden en territorien te doen overgeven.

Art. 5. Z. M. de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg bewijlt, dat de handelsgemeenschap tusschen België en Duitschland door Limburg geheel vrij zal blijven, en onder geenerlei voorwendsel zal kunnen worden belemmerd.

Het gebruik der wegen, die, door de steden Maastricht en Sittard gaande, naar de grenzen van Duitschland voeren, zal alleenlijk onderworpen zijn aan het betalen van voor het onderhoud dier wegen geheven wordende matige harrieregelden; derwijze dat de doorvoerhandel dienvolgens er geenerlei beletsel kunne ontmoeten, en dat, middels de voormelde regten, die wegen onderhouden worden in goeden staat en geschikt, om den handel te bevorderen.

Art. 6. Z. M. de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg verbindt zich daartoe, dat niemand in de landen, die ontruimd en door de Belgische troepen aan de Hollandsche of Luxemburgsche gezagvoerders zullen worden overgeleverd, vervolgd of ontrunt worden om eenige zake van regtstreeksche of zijdeling-sche deelneming aan de verledene staatkundige gebeurtenissen.

Art. 7. Z. M. de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg verbindt zich, om, terstond na de ratificatie der tegenwoordige conventie, zijn krijsleger te verminderen op den voet van vrede, in voege dat die vermindering zal bewerkstelligd zijn binnen het tijdsbestek van ééne maand na de gezegde ratificatie; mits echter de Belgische armee binnen een gelijk verwijl van ééne maand op vredesvoet zal worden verminderd.

Art. 8. HH. MM. de Koning der Franschen en de Koning van het Vereenigd Rijk van Groot-Brittanje en Ierland verbinden zich, om te verkrijgen, dat de Belgische armee zal worden gesteld op den voet van vrede, binnen ééne maand tijds na de ratificatie der tegenwoordige conventie.

Art. 9. Middelerwijl de definitieve schikking, van welke in het vorige artikel wordt gewag gemaakt, kunne worden tot stand gebragt, erkent de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg de neutraliteit van België binnen de grenzen, die, krachtens het traktaat van den 15 November 1831, aan hetzelfde zijn toegewezen.

Art. 10. Terstond na de uitwisseling der ratificatiën van de tegenwoordige conventie, zullen HH. MM. de Koning der Franschen en de Koning van het Vereenigd Rijk van Groot-Brittanje en Ierland het embargo opheffen, hetwelk zij gelegd hebben op de schepen, vaartuigen en koopmanschappen, toebehoorende aan onderdanen van Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, en alle in beslag genomene vaartuigen zullen met derzelver ladingen onverwijld vrijgelaten en aan derzelver respectieve eigenaren terug gegeven worden.

Art. 11. Er zal bovendien, tot op het sluiten eener definitieve schikking tusschen de Nederlandsche en Belgische Gouvernemenen, eene volkomene wapenschorring plaats grijpen tusschen het krijsleger van Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, en de Belgische troepen.

Art. 12. De Hooge kontrakterende Mogendheden verbinden zich, zonder verwijl zich bezig te houden met het definitief traktaat, hetwelk de betrekkingen tusschen den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg en België zal moeten vaststellen. Zij zullen de Hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland uitnoodigen, daartoe mede te werken.

ANNEXE C.

Ontwerp van Conventie, den eersten Februarij den heer van *Zuylen* aangeboden. HH. MM. de Koning der Franschen en de Koning der Vereenigde Rijken van Groot-Brittanje en Ierland ter eenre, en Z. M. de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg ter andere zijde, besloten hebbende, de vóór den 1 November 1832 tusschen hen bestaande betrekkingen te herstellen, door middel van de te dien einde getroffen conventie, hebben tot hunne gevolmagtigden benoemd de heeren . . . , die, behoorlijk gemagtigd, nopens de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Oogenblikkelijk na de uitwisseling der ratificatiën van de tegenwoordige conventie, zullen van weerszijden bevelen worden uitgevaardigd tot het opheffen des embargo's, de teruggave der schepen, die met hunne ladingen zijn aangehouden, en over het geheel tot het herstel der betrekkingen tusschen die onderscheidene landen, zoodanig als dezelve vóór den 1 November 1832 bestonden.

Art. 2. De op dit oogenblik in Frankrijk zich bevindende bezettingen der citadel Antwerpen en der daartoe behoorende fortin zullen oogenblikkelijk naar de Staten van Z. M. den Koning der Nederlanden wederkeeren.

Art. 3. In afwachting, dat de betrekkingen tusschen Holland en België door een definitief traktaat geheel worden geregeld, erkent Z. M. de Koning der Nederlanden de onzijdigheid van België binnen de bij het traktaat van den 15 November 1831 aan dat land toegekende grenzen.

Art. 4. De hooge kontrakterende partijen verbinden zich, om zich zonder verwijl onledig te houden met de tot stand bringing eens definitieven traktaats, hetwelk de betrekkingen tusschen den Koning der Nederlanden en België moet vaststellen. Zij zullen de Hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland uitnoodigen daartoe mede te werken.

Art. 5. De uitwisseling der ratificatiën zal te Londen plaats hebben binnen het tijdsverloop van tien dagen op het hoogst.

Aditioneel en afzonderlijk artikel. Dient begrepen te worden, dat men het nevensgaande ontwerp des definitieven traktaats, waarvan in art. 4 van deze tegenwoordige conventie sprake is, heeft te beschouwen als definitief vastgesteld tusschen Frankrijk, Groot-Brittanje, België en den Koning der Nederlanden.

De Hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland zullen zonder verwijl worden uitgenoodigd, om gezegd ontwerp, welks grondslagen zij hebben goedgekeurd, in een definitief traktaat te herscheppen.

Dit artikel zal dezelfde kracht en waarde bezitten, alsof het een deel uitmaakt der conventie van heden, en zal ten gelijken tijde worden geratificeerd.

Van den 26sten. Wij vernemen, dat de heer *Dedel* reeds morgen naar Londen vertrekt; ook wil men, dat de nieuwe instructiën, aan dezen ambassadeur gegeven van zeer vredelievenden aard zijn.

Van den 27sten. Vervolg der ANNEXEN tot de NOTA, dd. 14 Februarij, door de gevolmagtigden van Frankrijk en Engeland aan den Nederlandschen gezant medege-deeld.

ANNEXE D.

Verbale nota, den 5 Februarij 1833, door den baron van *Zuylen* aan de gevolmagtigden van Frankrijk en Groot-Brittanje toegezonden.

De ondergeteekende heeft de eer de hierna volgende openlegging en mededeeling aan HH. Excell. de gevolmagtigden van Frankrijk en Groot-Brittanje te doen toekomen.

Den 2 Januarij jl. ontving het Kabinet van 's Gravenhage van de Gouvernemenen van Frankrijk en Engeland den voorslag, om eene voorloopige conventie te sluiten waarvan het ontwerp aan hetzelfde ten zelfden tijde werd overgezonden. Die uitnoodiging met ijverdrift den 9den daaraanvolgende beantwoordende, nam het Kabinet van 's Gravenhage dat voetspoor aan, met enkele weinige wijzigingen in het zamenstel der artikelen. Bij de, het gewijzigde ontwerp verzellende, nota ontving de ondergeteekende den specialen last, om die transactie te behandelen en te onderteekenen welke onafscheidelijk is van de herroeping der door de beide Gouvernemenen uitgevaardigde bevelen, opzigtelijk den Hollandschen koophandel en de vrijgeving van naar Frankrijk gevoerde militairen en zeelieden. Bij die nieuwe gelegenheid werd gesteldheid van den ondergeteekende ten aanzien der vertegenwoordigers der beide Hoven, reeds duidelijk in de opgenoemde nota van den 9 Januarij en in de zamenkomsten aan het *Foreign-Office* gebleken, andermaal blootgelegd in het antwoord, hetwelk de ondergeteekende de eer had den 31 Januarij l. l. aan HH. Excell. te doen toekomen; het scheen alsof zelfs alle schijn van twijfel ware opgeheven. Toen HH. Excell., na eenige voorbereidende conferentiën, het gewijzigde

werp zijns Hofs in overweging namen, werd hij smartelijk getroffen, door te ontdekken, dat zij niet slechts noodig hadden geoordeeld al de door dat Hof gewenschte wijzigingen te verwerpen, maar ook aan den ondergeteekende hun eigen ontwerp van den 2 Januarij aan te bieden, zonder eenige verandering hoegenaamd, doch vermeerderd met twee nieuwe artikelen, die weinig geschikt waren, om hetzelfde aannemelijker te maken.

De ondergeteekende onthield zich des te eerder van omslagtige tegenwerpingen, daar hij veel meer onderstelde, dat men het ontwerp van den 2 Januarij had laten varen, gelijk HH. Excell. zich kort te voren hadden verstaan, door het behouden van eenne beweegreden, welke noodwendig al de omzigtigheid des ondergeteekenden moest tot zich trekken, en hem natuurlijkerwijze bij voorkeur moest doen hechten aan een ander ontwerp, waarvan zij hem de keuze lieten. Dit ander ontwerp, bevrijd van artikel 6, hetwelk aan den ondergeteekende eenne magt deed onderstellen, welke hij niet bezit, die namelijk van met twee Mogendheden een definitief traktaat te sluiten, waartoe vijf Mogendheden kontraktanten zijn met den Koning der Nederlanden, scheen hem toe bepalingen te bevatten, over het geheel strookende met de conciliërende gezindheid zijns Hofs. Dien ten gevolge nam hij den inhoud daarvan aan; uitgenomen het artikel, hetwelk gewaagt van de erkenning der Belgische onzijdigheid, eenne bepaling, welke zich moeijelijk laat begrijpen vóór en aler de begrenzing des respectieven grondgebieds hebbe plaats gehad, en welke overigens geen gedeelte hebbende uitgemaakt van de voorstellen, op den 2 Januarij l. l. gedaan, te regt beschouwd wordt als voorbehouden aan het definitieve traktaat. Uit dezen hoofde stelde de ondergeteekende een ontwerp op, hetwelk hij in de zitting van den 3 Februarij ten burele nederlegde.

In dezen stand van zaken hebben nu HH. Exc. hem in eenne reeks van zes artikelen nietig gedachten geopenbaard; welke zoo nabij komen aan het vaarwel gezegde ontwerp, dat hij slechts weinige aanmerkingen zal hebben te maken, om de quasi-identiteit aan te wijzen.

Geene der door zijn Hof den 9 Januarij voorgeslagene wijzigingen, welke, als behoorlijk; bovenal de volhardende zorg en aandacht van den ondergeteekende moeten blijven opgewekt houden, wordt daarm terug gevonden.

De erkenning der onzijdigheid, welke, even als andere hoofdonderwerpen, voor het definitieve traktaat schijnt te moeten worden bewaard, wordt daarbij op den voorgrond gesteld.

Al de oogenblikken in beschouwing hebbende genomen, en daar de arbeid, waarvoor hij is aangesteld, hem een groot voorwerp verschaft van het welk hij moet afleiden, zoo heeft de ondergeteekende zich andermaal vastgehouden aan dat, hetwelk zij hem subsidiair in de keuze hadden gelaten, en heeft hij de eer hun regstreek de voorgesagde voorstellen aan te bieden, welke hem toeschijnen den geest en den inhoud daarvan te bevatten, en in welke hij getracht heeft zoo veel mogelijk de zinswijzen hunner Excellentien te doen doorstralen.

(get.) VAN ZUYLEN VAN NIEVELT.
ANNEXE E.

Behoorende tot de verbale nota van den baron van Zuylen, dd. 5 Februarij 1833.

Art. 1. Oogenblikkelijk na de uitwisseling van de ratificatiën der tegenwoordige conventie, zullen HH. MM. de Koning der Franschen en de Koning van het Vereenigd Rijk van Groot-Brittannië en Ierland het embargo opheffen, hetwelk zij op de schepen, vaartuigen en koopmanschappen, aan de onderdanen van Z. M. den Koning der Nederlanden toebehoorende, gelegd hebben, en zullen alle schepen met derzelver ladingen terstond in vrijheid gesteld en aan derzelver respectieve eigenaars terug worden gegeven.

Desgelijks verbindt zich Z. M. de Koning der Nederlanden, om de in zijne Staten opzigtelijk de Fransche en Engelsche vlaggen genomen maatregelen te doen herroepen; derwijze dat de handels-betrekkingen, die tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en de Koninkrijken van Frankrijk en Groot-Brittannië bestonden, hersteld worden op denzelfden voet, waarop zij vóór den 1 November 1832 zich bevonden.

Aanmerking: Het eerste gedeelte dezes artikels is letterlijk overgeschreven naar het 9de artikel van het ontwerp der beide Hoven, dd. 2 Januarij. Voor het overige is de wensch der Gravenhaagschen Kabinetts bekend, om mede te werken tot de intrekking der maatregelen, die staan uitgedrukt in de art. 1 en 2, en zulks door eenne bepaling, afgezonderd van de conventie.

Art. 2. De Nederlandsche militairen, zoowel die der marine, als der Koninklijke armee, tegenwoordig in Frankrijk vastgehouden wordende, zullen op hetzelfde tijdstip worden op vrije voeten gesteld, en ongehinderd naar de Staten Zr. M. den Koning der Nederlanden kunnen wederkeeren, en wel met wapenen, bagaadje, rijtuigen, paarden en andere aan de korpsen of enkele personen toebehoorende voorwerpen. De vlaggen, die mogten veroverd zijn, zullen worden terug gegeven.

Art. 3. Tot op de sluiting eens definitieven traktaats tusschen Holland en België, zal de vaart op de Schelde vrij zijn, behoudens de bepaling der in 1814 vastgestelde tol- en visscherij-gelden.

Art. 4. De Hoven der Nederlanden, van Frankrijk en Groot-Brittannië verbinden zich, om zich zonder verwij onledig te houden met het definitieve traktaat, dat de betrekkingen tusschen de Nederlanden en België moet regelen; te dien einde zullen zij de Hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland uitnoodigen, om door deelneming daartoe mede te werken.

Art. 5. De uitwisseling van de ratificatiën der tegenwoordige conventie zal te Londen plaats hebben binnen den tijd van tien dagen op het langst, indien zulks mogelijk is.

ANNEXE F.

Ontwerp van conventie, den baron van Zuylen aangeboden, den 4 Februarij 1833.

HH. MM. de Koning der Franschen en de Koning van het Vereenigd Rijk van Groot-Brittannië en Ierland ter eenre, en Z. M. de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg ter andere zijde, besloten hebbende, om de tusschen hen vóór den eersten November 1832 bestaande betrekkingen te herstellen door middel van de deswege getroffen conventie, hebben tot hunne gevolmagtigden benoemd de heeren, die, behoorlijk gemagtigd, omtrent de volgende artikelen zijn overeengekomen:

Artikel 1. Terstond na de uitwisseling van de ratificatiën der tegenwoordige conventie, zullen door HH. MM. den Koning der Franschen en den Koning van het Vereenigd Rijk van Groot-Brittannië en Ierland, gelijk mede door Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, bevelen worden uitgevaardigd ter opheffing van al de maatregelen van strengheid, welke van weerszijden sedert den eersten November 1832 zijn daargesteld, te dien effekte, dat de tusschen hen bestaande betrekkingen hersteld worden op denzelfden voet, waarop dezelve op dat tijdstip zich bevonden.

De vaart op de Schelde zal vrij blijven, en tot op de sluiting eener definitieve schikking zal dezelve gehouden worden zoodanig als zij zich bevond vóór den eersten November 1832.

Art. 2. De Hollandsche land- en zee-soldaten, momentaneel in Frankrijk gehouden wordende, en de garnizoenen de citadel van Antwerpen en onderhoorige forten uitgemaakt hebbende, zullen met hunne bagaadje onverwijld terug keeren binnen de Staten van Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg.

Art. 3. De betrekkingen tusschen Holland en België door een definitief traktaat geheel zullen zijn vastgesteld, vóór den 2 Maart 1833, de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, de neutraliteit van België binnen de grenzen, welke aan hetzelfde bij het tusschen de vijf Mogendheden en België den 15 November 1831 gesloten traktaat zijn verzekerd geworden, en zal er, gedurende dien tusschentijd, volkomene wapenstilstand plaats hebben tusschen de troepen van Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg en de Belgische troepen.

Art. 4. Z. M. de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg verbindt zich, om, onmiddellijk na de ratificatie der tegenwoordige conventie, voor den koophandel de vaart op de Maas open te stellen, en zal de vaart op de Maas, tot dat een definitief reglement te dien opzichte zal zijn tot stand gekomen, onderworpen blijven aan de bepalingen van de op den 31 Maart 1831 voor de Rijnvaart te Meints onderteekende conventie, voor zoo verre namelijk die bepalingen op de bedoelde rivier toepasselijk mogen wezen.

Art. 5. De hooge kontrakterende partijen verbinden zich, om zich, zonder verwij, onledig te houden met het definitieve traktaat, hetwelk de betrekkingen tusschen Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, en België moet regelen. Zij zullen de Hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland uitnoodigen daartoe mede te werken.

Art. 6. De uitwisseling van de ratificatiën der tegenwoordige conventie zal te Londen plaats hebben binnen den tijd van tien dagen op het langst.

LEIDEN den 24 Februarij.

Onze lezers zullen zich herinneren, dat, gedurende het beleg der citadel van Antwerpen, de vlaglijn der groote vlag, welke de generaal Chassé had laten hijschen, den 15 December stuk geschoten zijnde, dezelve, onder eenne hagelbui van kogels, door een matroos werd ingeschoven, en de vlag dadelijk wederom gheschen; thans zijn wij van goederhand onderrigt, dat deze matroos, J. J. Robert genaamd, de zoon van een onzer stadgenooten is, en door Z. M. tot Ridder der Militaire Willemsoorde is benoemd.

HAARLEM den 25 Februarij.

Het gerucht, dat de Fransche generaal Poiré almede een kommandement in België zal erlangen, wordt alreeds bevestigd. Hij is thans nog ziek in Parijs, en zoude anderszins, daar hij ten minste eenne divisie moet kommanderen, reeds den eenen of an-

deren Belgischen generaal voor zich hebben doen wijken. De generaal Daine kommandeert alijd nog de 4de divisie, doch men heeft hem den Franschen generaal Lan-germann toegevoegd. De generaals Chatry, Gérard en de Narp hebben dezer dagen den eed in handen van prins Leopold afgelegd, en moeten nog worden geplaatst. Magnan kommandeert reeds in de beide Vlaanderen. Het Bewind in België heeft eens lijst bekend gemaakt van de Fransche officieren, welke bij het Belgische leger dienen, waaruit blijkt, dat onder 2407 officieren van allerlei rang slechts 148 Franschen worden gevonden. De Brusselsche Courrier merkt daarop aan, dat men hier minder te letten heeft op de rangen van kapitein of luitenant, dan wel op de bevelhebbers van brigaden en divisien, en dat, daar deze kommandementen steeds in handen zijn van Franschen, en de minister van oorlog zoo wel als de bevelhebbers des legers almede Franschen zijn, men geen ander oogmerk kan hebben gehad, dan om België geheel en al aan den staatkundigen invloed van Frankrijk cijnbaar te maken.

— De Belgische dagbladen melden, dat de gemalin van Prins Leopold zich in het midden van Maart voor eenige dagen naar Parijs zal begeven.

's HERTOGENBOSCH den 23 Februarij.

Zoo men uit sommige omstandigheden moet opmaken, dat men geene spoedige hervatting der vijandelijkheden verwacht, schijnt men echter nog altijd de maatregelen van verdediging voor de toekomst zoo veel mogelijk te willen vermenigvuldigen. Zoo wordt weder gesproken van het leggen van een dam in de Dieze, ten einde, bij lageren waterstand, de inundatiën, des gevorderd, op eenne goede hoogte te kunnen houden.

Van tijd tot tijd ziet men nog Belgische deserteurs aankomen; heden nog een jager met paard en wapenen. Het korps van den kolonel Cleerens moet thans reeds tot 5 à 600 man zijn aangegroeid.

STAVOREN den 20 Februarij.

Op Zaterdag, den 16 dezer, trof den verlofganger Jan Westerveld, wonende te Hoogezand, schutter bij de 4de komp. 2de bat. der 1ste afdeling Groninger mobiele schutterij, het ongeluk, tusschen Stavoren en Enkhuizen, van een tjalkschip in zee te vallen, doch werd, na langdurige pogingen, door den knecht des schippers met een boot gered; — hij verkeerde echter in zulke omstandigheden, dat aan verveeren niet gedacht konde worden, en alzoo onmiddellijk, bij het binnenkomen in de haven van Stavoren, in het logement de stads herberg werd gebragt en verzorgd, waar hij zeer zorgvuldig is verpleegd geworden; — dan, niettegenstaande alle mogelijk aangewende hulpmiddelen, is hij op den 18 dezer des morgens te 8 uren overleden, en des namiddags van den 19 daaraanvolgende, achtervolgd door de leden van het stedelijk bestuur en de stads voogden, door de schutters van Stavoren plegtig ten grave gebragt.

BELLINGEWOLDE den 28 Februarij.

Op den 23 dezer werd alhier, uit de op den 2den bevorens gemaakte nominatie, door de stemgeregtigden als jongste predikant benoemd en daarop, door des kerkeraads goedkeuring, beroepen: de wel eerw. zeer gel. heer E. J. Borgesius, predikant bij de Hervormde gemeente te Rolde (provincie Drenthe).

GROOTE SCHOUWBURG.

3de Representatie van het Abonnement.

Op Zaterdag, den 2 Maart 1833: ARMOEDE EN GROOTHEID, Tooneelspel in 4 Bedrijven; gevolgd van DE DRIE MINNAARS IN ANGST of DE UITERSTE WIL VAN DEN OVERLEDENE. Precies te 6 uren op het Tooneel.

* * Heden beviel mijne geliefde Echtgenoot L. H. WITTE van eenen welgeschapenen ZOON.

GRONINGEN
den 25 Februarij 1833.

J. HEMMES,
1ste Kapitein Ingenieur.
J. PETERS

* * Getrouwd:
GRONINGEN
den 27 Februarij 1833.

A. A. F. BLAAUW.

* * Heden avond te zes uren overleed, aan een langzaam verval van levenskrachten, tot mijne en mijner zes Kinderen en aangehuwde Kinderen bittere droefheid, mijn geliefde Echtgenoot HARM AIKES MAARSING, in den ouderdom van 71 jaren en 10 maanden, met wien ik circa 45 jaren in eenen ge-noegelijken echt heb mogen leven. Hoe treurig dit verlies voor mij in mijne klimmende jaren is, zal een ieder, die den Overledene gekend heeft, ligtelijk kunnen beseffen.

TER HAAR (onder ZELLINGEN)
den 23 Februarij 1833.

WUPKE FREERKS HIDDING,
Wedw. H. A. MAARSING.

* * Heden overleed alhier, na een zeer langdurige ongesteldheid, onze hartelijk geliefde Zuster, Jonkvrouwe BEERTA JOHANNA VAN IDDEKINGE, in den ouderdom van bijna negenenzeventig jaren.

GRONINGEN
den 25 Februarij 1833.

P. R. VAN IDDEKINGE.
Mede namens mijnen Broeder.

AANBESTEDING DER LEVERANCIE VAN TURF,

TEN DIENSTE VAN DE MILITAIRE ZIEKENZAAL TE GRONINGEN.

Krachtens autorisatie van het DEPARTEMENT VAN OORLOG en onder deszelfs nadere goedkeuring zal, op aanstaanden Zaterdag, den 2 Maart, aan de minst inschrijvende, ten behoeve van voormeld Etablissement, worden Aanbesteed de Leverancie van:

HOLLANDSCHE BAGGERTURF, bij de 100 stuks,

voor den tijd van 9 maanden, in te gaan met den 1 April aanstaande en eindigende met den laatsten December daaraanvolgende.

Strekken tot narigt der Gegadigden:

- 1) Dat de Voorwaarden, waarop deze Aanbesteding zal plaats hebben, van heden af ter lezing, en het Monster van den aan te besteden Turf ter bezigtiging zal liggen op het Bureau van den ondergeteekende, in de Ziekenzaal.
- 2) Dat de Naam, Voornamen en Woonplaats van den Inschrijver, mitsgaders die van zijne Borgen, duidelijk zullen moeten worden ingeschreven.
- 3) Dat de prijzen der inschrijvingen naauwkeurig in Schrijffletters en in Guldens en Cents en Honderdste gedeelten van Cents moeten worden uitgedrukt, en dat de biljetten door de Inschrijvers zelve onderteekend moeten zijn.
- 4) Dat de biljetten, behoorlijk op gezegeld papier geschreven en verzegeld, op het Bureau van de Ziekenzaal bezorgd en gestoken moeten worden in de daartoe bestemde beslotene Bus, uiterlijk des middags vóór twaalf uren van den dag der Aanbesteding, na welk tijdstip geene inschrijvingen meer zullen worden aangenomen.
- 5) Dat alle biljetten, welke niet in den verlangden vorm zijn ingerigt, of op ongezegeld papier geschreven, alsmede die, welke eenige bijzondere Voorwaarden bevatten, die niet bij het Bestek van Aanneming zijn vastgesteld, buiten aanmerking gehouden en verworpen zullen worden.
- 6) Dat de Inschrijvers en hunne Borgen van hunne gegoedheid, tot het behoorlijk volbrengen der Leverancien, bewijzen van het Plaatselijk Bestuur zullen moeten overleggen, hetwelk echter dan eerst zal behoeven te geschieden, wanneer het zal gebleken zijn, dat hun de Leverancie is toegewezen, en in welk geval zij verplicht zullen wezen, binnen 24 uren, nadat hun daarvan zal zijn kennis gegeven, die bewijzen aan de Administratie van voormeld Etablissement te bezorgen, daar, bij gebreke van dien, over de Leverancie nader zal worden beschikt.

GRONINGEN den 22 Februarij 1833.

De Majoor, belast met het toezigt over voornoemde Ziekenzaal:
FRANCK.

* * De HOUDERS DER BANK VAN LEENING te GRONINGEN adverteeren, dat alle Panden, zoo bij hen in de maanden November en December 1831 en Januarij 1832 zijn Verzet, en geteekend met de letters N, O en P, zullen moeten worden Afgerent en Gelost, en wel letter N van den 18 tot den 22 Februarij, letter O van den 25 Februarij tot den 1 Maart, letter P van den 4 tot den 8 Maart; zullende, bij gebreke van dien, anders finaal Verkocht worden.

BOURICIUS ALGEMEENE POSTWAGEN-DIENSTEN.

De ondergeteekende maakt bekend, naar aanleiding van zijne circulaire en algemeene aankondigingen in verschillende Dagbladen geplaatst, dat zijne DILIGENCES, zonder Bovenlast, van Groningen zullen vertrekken dagelijks, te beginnen op Vrijdag, den 1 Maart 1833, van de Nieuwe Munster; in den Zomer des namiddags te 1 uur en in den Winter des middags te 12 uren, om aan te komen:

- Te Meppel, des avonds vóór 8 uren 35 min.
- » Zwolle, des nachts vóór 12 uren.
- » Deventer, des morgens voor 3 uren 30 min.
- » Amersfoort, des morgens vóór 9 uren 30 min.
- » Utrecht, des morgens vóór 11 uren 45 min.
- » 's Gravenhage, des avonds vóór 6 uren 30 min.
- » Rotterdam, des avonds vóór 6 uren.

